

som har været beskæftigede 10—20—30, ja, op mod 40 Aar saa godt som hver eneste Vinter i Skovene, men dog en kortere Tid hvert Aar end de 140 Dage. Jeg vil derfor henstille, at man f. Eks. tog Hensyn til, i hvor mange Aar vedkommende har været beskæftigede, og om de overhovedet Aar efter Aar har været beskæftigede i Statens Skove. Regelen er nemlig den, at de aller fleste kun har arbejdet forholdsvis faa Dage, maaske 50—60 Dage, om Aaret i Skovene — hvor mange Dage kan jo undersøges for de enkeltes Vedkommende. Det er mig bekendt, at man i store private Skove i Jylland er gaaet en anden Vej med Betalingen af Dyrtidstillæg, idet man der yder Tillæget pr. Dag, saaledes at de, der har været beskæftigede i 10 eller 20 Dage, faar et Tillæg af 10 eller 20 Gange 35 Øre. Det var maaske den allerbedste Maade at ordne Sagen paa. Men hvis man ikke mener at kunne følge denne Fremgangsmaade, henstiller jeg, at man i hvert Fald tager Hensyn ikke saa meget til, hvor mange Dage Arbejderne har været beskæftigede det enkelte Aar, men mere til, om de Aar efter Aar, Vinter efter Vinter i en Række af Aar har været beskæftigede i Statens Skove.

Thomas Larsen: Den ærede Ordfører (Povlsen) udtalte den Formening, at jeg vilde tage Ordet i Anledning af det Samraad, der er omtalt under Nr. 175 i Betænkningen. Det havde jeg egentlig ikke tænkt paa, idet jeg havde tænkt mig at afvente, hvad den højtærede Finansminister havde at sige om denne Sag. Jeg har kun haft med den at gøre, for saa vidt som det er gennem mig, den Skrivelse er tilstillet Finansudvalget, hvorved en privat Mand i Frederikshavn fremsætter Ønske om at leje den omtalte Toldkammerbygning for en Sum, der svarede til en dobbelt saa høj Rente som den, Bygningen vilde kunne give efter den af Ministeriet paatænkte Ordning, der er fremsat i Anmærkningerne til Lovforslaget. Jeg skal om Sagen kun sige, at selvfølgelig er jeg fra Statens Synspunkt interesseret i, at Statens Bygninger giver den størst mulige Indtægt, og kan derfor kun anbefale, at Bygningen udlejes til den størst mulige Sum. Men jeg vil meget henstille, at der træffes Afgørelse i denne Sag snarest muligt, idet jeg forleden Dag fik en telegrafisk Forespørgsel fra den Mand, som ønskede at leje Bygningen, om, hvorvidt Sagen var afgjort, da det var ham

meget om at gøre i den nærmeste Tid at faa Besked.

I øvrigt skal jeg afvente den højtærede Finansministers Bemærkninger til Sagen.

Finansministeren (Brandes): De Bemærkninger, som den ærede Ordfører (Povlsen) har gjort, giver mig ikke Anledning til nogen Udtalelse undtagen med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 115. Finansudvalget har ønsket, at et rente- og afdragsfrit Laan, som Justitsministeriet havde ønsket at give Selskabet „Fængselshjælpen“ til Erhvervelse af en i Lyngby beliggende Ejendom, blev forandret til et direkte Tilskud, der optages paa en anden Paragraf paa Finanslovsforslaget. Grunden dertil er, at Finansudvalget har ment, at et saadant Laan i Virkeligheden ikke var og blev andet end en Gave, og at det var rigtigt, at dette tydeligt tilkendegaves. Herimod har Finansministeren intet at indvende, tværtimod, jeg har ganske delt denne Finansudvalgets Opfattelse, at det var bedst, at dette Beløb ikke gik ind i Statskassen som et Aktiv, hvad det i Virkeligheden ikke var. Jeg vilde ønske, at man paa andre Punkter vilde komme til samme Anskuelse, og hvis dette er Indledning til en Ændring i Behandlingen af adskillige saadanne Spørgsmaal, skal jeg være overmaade villig til at medvirke dertil.

Dernæst nævnedes den ærede Ordfører, at der fandtes en Opgørelse med Hensyn til Byfogedjorder, som var solgte, og i den Anledning kom han ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt der snart kunde ventes Forslag om Anvendelse af offentlig Jord. Jeg skal derom sige, at Sagen ikke ligger under Finansministeriet, men at den ganske sikkert vil blive taget op til Overvejelse, saa snart der fra Landbo-kommissionen foreligger en Betænkning i saa Henseende. En saadan Betænkning vil imidlertid, efter hvad der er oplyst under Forhandlingerne her i Salen, kunne ventes ret snart, og der er da, skønt Samlingen efterhaanden rykker frem, og skønt der er overordentlig mange Spørgsmaal, der efterhaanden kommer paa Bane og melder sig til Behandling her i Rigsdagen, Mulighed for, at dette Spørgsmaal under en eller anden Form vil kunne fremmes.

Dernæst nævnedes den ærede Ordfører Spørgsmaalet om Dyrtidshjælp til ikke fast ansatte Arbejdere, hvilket Spørgsmaal ogsaa er nævnt af det ærede Med-